

Jeg vil så også sige, at man faktisk har lavet forsøg med det, og man har meget gode erfaringer med i det nuværende gymnasium at bryde klasserne op efter 1.g. og sætte dem sammen efter, hvordan de har valgt fag på højt niveau. Og eleverne synes faktisk, at det er meget bedre, at man kan få synergien mellem valgfagene, i det her tilfælde bliver det så studieretningsfagene, og fællesfagene som dansk, historie og andre fag. Så vi er ikke så nervøse for, at man laver den her opsplitning efter det halve år.

Til fru Louise Frevert: Jeg kan sagtens følge den tanke, der hedder: Hvis vi sætter alle eleverne sammen, og der er nogle, der er mere matematiske end andre, hvorfor skal de så alle sammen starte på samme niveau? Her synes jeg, det er vigtigt at holde fast i den udmelding, som jeg også var inde på, at alle skal have matematik på C-niveau, og i min verden er det altså efter det første år. Det vil sige, at man skal møde eleverne på deres eget niveau. Der vil være nogle, som er længere fremme, og de skal selvfølgelig stimuleres mere, men jeg tror på, at vi kan lave den differentierede undervisning også i selve introduktionsforløbene.

Kl. 15.10

Endelig til hr. Carsten Hansen om hf og specielt om det her med dansk på B-niveau i forhold til dansk på A-niveau: Som det er i dag, hvis man kigger på antal timer i dansk på hf, så hedder det sig, at man får dansk på A-niveau, men det gør man jo faktisk ikke, hvis vi ser på antal timer i forhold til det almene gymnasium, og vi synes ærlig talt, at vi skal kalde en spade for en spade.

Hvis man ikke har timer nok til at nå op på det, der er dansk på A-niveau på de tre andre gymnasiale ungdomsuddannelser, skal man på hf vælge enten at give flere timer i dansk eller alternativt, og det er så det, der er udspillet, at dansk bliver kvalificeret som et B-niveau-fag, men med mulighed for at tilvælge det som A-niveau-fag.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Tak for svaret på de opklarende spørgsmål.

Jeg skal så sige om hele den her debat om den såkaldte disciplinering af ungdommen, som jeg om noget finder kontroversiel, at hvis det nu er sådan, at man skaber så engagerende et gymnasium, som man jo lægger op til – jeg forventer, at man på baggrund af reformen går ud fra, at gymnasiet bliver et mere spændende sted at gå –

tror man så ikke, at gymnasieeleverne vil engagere sig mere?

Jeg forstår ikke, at man skal ind med pisen. Hvis man mener, at man gør det så godt, så bør det vel ikke være nødvendigt med pisen, eller hvad? Jeg synes ikke, at det helt hænger sammen, det må jeg blankt erkende. Og jeg tror i øvrigt ikke, at det får den forventede effekt.

Jeg synes, at man krænker elevernes retssikkerhed, hvis en rektor kan smide en elev ud på baggrund af noget, som ikke er fastlagte regler. Så det oplæg er jeg meget ked af, og jeg tror også, at det er noget, vi kommer til at diskutere yderligere.

Så vil jeg nævne en ting mere, som jeg er ked af, og som jeg synes mangler i redegørelsen, og det er rammerne for gymnasiet. Jeg synes, det er en rigtig god redegørelse, hvad angår fakta på indholdssiden, men jeg synes, at vi mangler at tage stilling til klassekvotienter, arbejdsmiljøforhold osv., ting, som er meget afgørende for, hvor engagerende gymnasiet er.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg fik selvfølgelig et svar. Det var måske ikke det svar, jeg ønskede mig. Når vi diskuterer med de mange, som har interesser på det her område, så siger samtlige jo, at det betyder, at samtidig med, at man giver flere timer – det er jo paradokset – så sætter man dansk ned på et B-niveau. Det må jo kunne forenes, vil jeg sige til fru Gitte Lillelund Bech.

Samtidig må vi også sige, at det gør automatisk, at man gør hf til en andenklassens gymnasial uddannelse. Det er for de flestes vedkommende voksne mennesker, og vi taler om, som vælger en anden vej. Jeg håber, at Venstre vil være med til at overveje at gå ind i en positiv dialog om det.

Det andet, jeg vil spørge om, er, at når man snakker om så omfattende ændringer og implementering af en helt ny lov – det er i virkeligheden nok den mest omfattende ændring på det her område, som vi har set i mange, mange år – har Venstre så gjort sig nogen tanker om, hvorvidt man kan implementere et så kæmpe lovarbejde og en så stor reform uden at efter- og videreuddanne lærerne? Er Venstre villig til også at sætte lidt ressourcer af til det område?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det er lidt af det samme, som hr. Carsten Hansen kom ind på, nemlig efteruddannelserne. Jeg